Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI

Rok XIX. Warszawa, 16 września 1937 r. Nr 39.

Dziennik niniejszy zawiera przepisy i okólniki dawniejsze.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A.

Dział Finansowy.

Poz. 324. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 7 sierpnia 1926 r. w sprawie przedmiotów gwarancyjnych . . . . str. 472

Poz. 325. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 8 czerwca 1935 r. w sprawie pozostałości na rachunku Kapitału Zasobów str. 472

Poz. 326. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 grudnia 1935 r. w sprawie sporządzania dowodów sprzedaży opału . . str. 472

Poz. 327. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 9 stycznia 1936 r. w sprawie rejestracji materiałów wydawanych na rzecz Towarzystwa Budowy i Eksploatacji Kolei Linowej Zakopane (Kuźnice) — Kasprowy Wierch . . . . str. 472

Poz. 328. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 stycznia 1936 r. w sprawie wprowadzenia druków Z Nr 43a i Z Nr 44a do przepisów F 16 . . . . . str. 473

Poz. 329. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 5 maja 1936 r. w sprawie rachunkowego przeprowadzania podkładów i słupów telegraficznych nasyconych przez nasycalnie . . . . str. 476

Poz. 330. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 3 lipca 1930 r. w sprawie wpisywania dat na pokwitowaniach kasowych i rachunkowych . . . . str. 477

Poz. 331. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. Nr 193 w sprawie zaliczania wydatków materiałów dla warsztatów głównych kolei państwowych str. 477

Poz. 332. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. Nr 194 w sprawie przekazywania zagranicę należności z tytułu nadpłat przewoźnego i refakcji przez Bank Polski . . . . str. 477

Poz. 333. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. Nr 195 w sprawie przekazywania za granicę zaopatrzeń emerytalnych i rent przez P. K. O. . str. 477

Poz. 334. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. Nr 196 w sprawie ramek kontrolnych do biletów w brzmieniu ujednostajnionym . . . str. 477

Poz. 335. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. Nr 197 w sprawie zajęć w drodze egzekucji administracyjnej należności wypłacanych przez Skarb Państwa i Związki Komunalne dostawcom i przedsiębiorcom . . . str. 478

Poz. 336. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 25 marca 1937 r. Nr 198 w sprawie materiałów Dz. XIV wydawanych do użytku str. 478

Poz. 337. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 25 marca 1937 r. Nr 199 w sprawie cen rejestrowych węgla . . . . str. 478

Poz. 338. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 16 kwietnia 1937 r. Nr 200 w sprawie zaległości podatkowych płatników którzy posiadają należności od Skarbu Państwa . . . . str. 479

Poz. 339. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 16 kwietnia 1937 r. Nr 201 w sprawie świadectw przemysłowych elektrowni kolejowych . . . . str. 479

Sprostowania . . . str. 480

DZIAŁ FINANSOWY.

324.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 7 sierpnia 1926 r. w sprawie przedmiotów gwarancyjnych.

Doszło do wiadomości Ministerstwa Komunikacji, że niektóre Dyrekcje nie stosują ściśle postanowień art. 114 — 118 „Przepisów o nabywaniu i ewidencji materiałów i przedmiotów inwentarialnych" w sprawie przedmiotów gwarancyjnych.

Z uwagi na to, że nie przestrzeganie powyższych postanowień powoduje rozliczne niedomagania i stać się może przyczyną nieuzasadnionych strat, poleca się wydać bezwłocznie odpowiednie zarządzenie w kierunku ścisłego przestrzegania wymienionych artykułów, jako też pozostających z nimi w łączności art. 165 i 179 „Przepisów", z położeniem szczególniejszego nacisku na właściwe prowadzenie odnośnej ewidencji w urzędach wykonawczych a zwłaszcza w warsztatach i parowozowniach Dyrekcji.

Nr II. — 6276/7/26.

325.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 8 czerwca 1935 r. w sprawie pozostałości na rachunku kapitału zasobów.

Ministerstwo Komunikacji stwierdziło, że miesięczne zestawienia obrotu kapitału zasobów wykazują w poszczególnych Dyrekcjach P. K. P. znaczne zaległości na rubr. przych. 3 c. (nieuiszczone należności z tytułu sprzedaży materiałów).

Przyczyną tych niedomagań jest po największej części nieścisłe i niesprawne wykonywanie czynności księgowania przez Biura Finansowe.

Działy ewidencji i kontroli materiałów w Biurach Finansowych Dyrekcji O. K. P. nie poświęcają sprawie uregulowania omawianych zaległości baczniejszej uwagi, ograniczając się jedynie do mechanicznego sporządzania memoriałów, nie troszczą się zaś zupełnie kiedy kredytowane należności zostaną uiszczone.

Ministerstwo Komunikacji poleca Dyrekcjom O. K. P. poddawać wykazywane zaległości na kapitale zasobów rubr. przych. 3 c. natychmiast ściśłemu rozpatrzeniu i spowodować by zostały one możliwie jak najśpieszniej wyrównane.

Nr Fr. IV. — 53/8.

326.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 grudnia 1935 r. w sprawie sporządzania dowodów sprzedaży opału.

Na zapytanie jednej z Dyrekcji O. K. P. wyjaśnia się, że postanowienia poz. 12 punktu 4 d „Instrukcji o wykonywaniu czynności rachunkowo-materiałowych w służbie drogowej" Nr F. 16 w sprawie sporządzania dowodów sprzedaży przez Oddziały Drogowe, dotyczy sprzedaży wszystkich materiałów, z wyjątkiem materiałów opałowych sprzedawanych po ustalonych z góry cenach, dla których dowody te powinny być sporządzone w myśl § 20 Części III „Przepisów o organizacji Dyrekcji Okręgowych Kolei Państwowych" Nr. Pers. 11 przez zawiadowców wykonawczych jednostek służbowych.

Nr FR. I. — 6/59.

327.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 9 stycznia 1936 r w sprawie rejestracji materiałów wydawanych na rzecz Towarzystwa Budowy i Eksploatacji Kolei Linowej Zakopane (Kuźnice) — Kasprowy Wierch.

W związku z zapytaniem jednej z Dyrekcji O. K. P., Ministerstwo Komunikacji zawiadamia, że wszelkiego rodzaju należności Dyrekcji O. K. P. za materiały lub inwentarze, w razie wydania ich i sprzedaży na rzecz Towarzystwa Budowy i Eksploatacji Kolei Linowej Zakopane (Kuźnice)—Kasprowy Wierch powinny być przeprowadzane przez konto obrachunkowe Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie, która będzie je księgować centralnie na „Rachunku Dłużników i Wierzycieli" Nr 8 konto 26 subkonto 9 (różne świadczenia), otwartym dla rozrachunków z wymienionym Towarzystwem i dopilnuje zapłaty należności wynikających z powyższych tytułów.

W tym celu należy przesyłać jednocześnie Dyrekcji Krakowskiej odpisy zawartych umów sprzedażnych, korespondencji itp. celem wyjaśnienia jej tytułów i wysokości należności, terminów zapłaty (spłat ratalnych) itp. warunków.

Ceny sprzedażne materiałów należy rozumieć loco miejsce zamagazynowania.

Sprzedaży na rzecz Towarzystwa podlegać mogą wyłącznie materiały i inwentarze, znajdujące się już w zapasie.

Materiały nie podlegające normalnie sprzedaży, a odstępowane Towarzystwu, powinny być obliczane według cen rejestrowych z dodatkiem materiałowym. Przy sprzedaży na

kredyt należy w odnośnej umowie przewidzieć zabezpieczenie należności oraz jej oprocentowanie.

Zaznacza się, że wszelkiego rodzaju tranzakcje z Towarzystwem mogą być dokonywane przez Dyrekcje Okręgowe Kolei Państwowych tylko na podstawie zleceń i wskazówek wydawanych przez Ministerstwo Komunikacji w każdym poszczególnym wypadku.

Nr FR. IV. — 49/85/35.

328.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 stycznia 1936 r. w sprawie wprowadzenia druków Z Nr 43a i Z Nr 44a do przepisów F 16.

Celem jednolitego prowadzenia przez Zawiadowców odcinków drogowych dzienników przychodu i rozchodu materiałów, przewidzianych w art. 12 p. 1 przepisów Nr F. 16, Ministerstwo Komunikacji wprowadza nowe wzory druków serii Z. Nr 43a i serii Z. Nr 44a, które przesyła równocześnie w załączeniu. Na podstawie tych wzorów założą Dyrekcje nowe dzienniki w formie ksiąg, oddzielnych dla przychodów i oddzielnych dla rozchodów.

W dziennikach tych należy uwidaczniać w porządku chronologicznym wszelkie obroty materiałów, przewidziane wyżej cytowanymi przepisami.

Przy materiałach wydawanych i otrzymywanych przez zawiadowców odcinków drogowych z zewnątrz odcinka, należy w rubrykach Nr dowodu przychodu, względnie rozchodu oznaczać numer właściwego dowodu rachunkowego i w ułamku cyfrą rzymską miesiąc zaksięgowania tych obrotów do księgi magazynowej Z Nr 18.

Przy materiałach pochodzących z odzysku, lub też wydatkowanych przez książeczki materiałowe należy w tych rubrykach obu odcinków podawać numer pozycji książeczki materiałowej (Z Nr 1), a w ułamku również cyfrą rzymską, miesiąc, na który książeczka opiewa.

Po stronie rozchodów należy zapisywać wszelkie wysłane, jak również wydane materiały, przy czym należy przestrzegać zasady, że materiały mogą być wydawane do robót w ilościach dostosowanych do wielkości zużycia.

O ile zachodzi konieczność wydania znaczniejszych ilości materiałów, czy to do robót, czy też do budowy, które w całości w danym miesiącu sprawozdawczym nie mogły być zużyte, to pozostałe ilości materiałów należy z końcem miesiąca zapisywać z powrotem do dziennika na przychód w rubryce „skąd otrzymano", podając tam numer pozycji rozchodowej dziennika pod którym materiał ten był zapisany w rozchód n. p. zwrot w pozycji Nr . . . ., a obok pozycji rozchodowej, z której nastąpił zwrot, należy w rubryce „uwagi" zaznaczyć numer pozycji przychodowej pod którym go wpisano.

Jeżeli materiały potrzebne są i nadal do danej roboty, to należy je rozchodować powtórnie w następnym miesiącu.

Materiałów nawierzchniowych i balastowych stanowiących zapas odcinka nie należy wpisywać w rozchód na działki przed ich użyciem do robót: rozchód tych materiałów należy prowadzić na podstawie dziennych zapisów torowych.

Dzienniki przychodu i rozchodu według podanych wzorów należy **wprowadzić z dniem 1 marca 1936 r.** W potrzebne do tego celu druki zaopatrzy się Dyrekcja na razie we własnym zakresie, na następne zaś należy zgłaszać zapotrzebowanie do Departamentu VI. W związku z powyższym Dyrekcja przeprowadzi również w art. 12 p. 1 przepisów F 16 zmiany numeracji druków przewidzianych dla dzienników przychodu na Z Nr 43a i rozchodów na Z Nr 44a.

Nr FR. — 1/4/3.

Załącznik I do Okólnika Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 stycznia 1936 r.

Nr bieżący dziennika	Nr dowodu przychodu	Data otrzymania	Skąd otrzymano	Mianow.		Nazwa materiału	Jednostka	Ilość	Uwagi
				Dz.	Nr				

Z Nr 43a.

Załącznik II do Okólnika Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 stycznia 1936 r.

Nr bieżący dzienniki	Nr dowodu przychodu	Data wydania	Dokąd wydano	Mianow.		Nazwa materiału	Jednostka	Ilość	Uwagi
				Dz.	Nr				

Z Nr 44a.

329.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 5 maja 1936 r. w sprawie rachunkowego przeprowadzania podkładów i słupów telegraficznych, nasyconych przez nasycalnie.

W przypadkach, gdy surowe podkłady dostarczone na poczet umów (aktów porozumienia), są po odbiorze jakościowym kierowane do nasycalni położonych **nie** w okręgach tych Dyrekcji O. K. P., dla których potrzeb te umowy zawarto, należy celem przyśpieszenia zarachowania takich podkładów w rachunku zasobów i uzyskania możności terminowego uzgodnienia ich pozostałości w księgach Z Nr 18 i Z Nr 38, stosować następujący tryb postępowania:

Protokóły odbioru jakościowego podkładów z wyraźnym zaznaczeniem na nich numeru umowy lub aktu porozumienia i nazwy Dyrekcji O. K. P., na której poczet odebrano odnośną partię, powinny być **natychmiast** po odbiorze skierowane bezpośrednio do rachunkozdawcy zasobów tej nasycalni, do której partię tę wysłano.

O ile przesłanie protokółów tych uległo zwłoce, nasycalnia natychmiast po otrzymaniu przesyłki podkładów powinna telegraficznie przynaglić właściwą Dyrekcję O. K. P. przesyłając odpis depeszy **bezpośrednio** do Ministerstwa Komunikacji z powołaniem się na numer niniejszego zarządzenia.

Otrzymawszy podkłady, wymieniony rachunkozdawca przeprowadza odbiór ilościowy podkładów, sporządza protokół odbioru na druku Z Nr 8, posługując się przy tym dotyczącym protokółem odbioru jakościowego i odpisem umowy lub aktu porozumienia, który powinien otrzymać z tej Dyrekcji O. K. P., na poczet której wykonano dostawę, dotyczącej partii podkładów, oraz oznaczając wszystkie części protokółu wyraźnym napisem u góry „Dostawa na poczet umowy (aktu porozumienia) Nr . . . Dyrekcji O. K. P. w . . . . . .".

Ponieważ przy zawieraniu umów (aktów porozumienia) nie jest z góry wiadome, do której nasycalni po dokonanym odbiorze jakościowym, będzie skierowana partia podkładów dostarczona i odebrana na poczet danej umowy lub aktu, przeto odpisy tychże powinny być przez dotyczące Dyrekcje O. K. P. **skierowane niezwłocznie do wszystkich tych rachunkozdawców zasobowych,** do których nasycalni może nastąpić wysyłka podkładów objętych danymi umowami.

Na zasadzie tak sporządzonego protokółu odbioru ilościowego rachunkozdawca nasycalni podkładów obciąża następnie swój rachunek zasobów, po czym wszystkie dowody potrzebne do likwidacji rachunku dostawcy, więc protokóły odbioru ilościowego i jakościowego, specyfikację materiałów, kwity przesyłkowe itp. przesyła do tej Dyrekcji O. K. P., na umowę (akt porozumienia) której podkłady dostarczono. Na podstawie otrzymanych dowodów Dyrekcja **ta przeprowadza likwidację i wypłatę rachunku firmy,** który powinien być jej dostarczony bezpośrednio, **na ciężar Dyrekcji której nasycalnia podkłady przyjęła do swego rachunku zasobów.**

Otrzymane zawiadomieniem obrachunkowym obciążenie zarachowuje ta Dyrekcja u siebie na Fundusz Zasobów rubr. 2 b.

Obrachunek dostawy firm dostawczych na dotyczące umowy wykonywują w całości i ponoszą za niego pełną odpowiedzialność Dyrekcje O. K. P., likwidujące rachunki i wypłacające należność dostawcom; one też stosują w stosunku do firmy wszelkie rygory zawarte w postanowieniach odnośnej umowy.

Podkłady nasycone i zarachowane w rachunku zasobów dotyczącej nasycalni w myśl odpowiednich przepisów i zarządzeń, powinny być następnie rozesłane do miejsc zużycia i zaliczone na druku Z Nr 9.

Powyższy sposób postępowania dotyczący materiałów nasyconych w nasycalniach P. K. P. należy zastosować już do tych podkładów, których wysyłka do nasycalni nastąpi po otrzymaniu niniejszego zarządzenia.

Nieotrzymane do tejże daty zaliczenia podkładów powinny nasycalnie przynaglić bezpośrednio telegraficznie, przesyłając odpis depeszy do Ministerstwa Komunikacji.

Zaległości powinny być wyrównane w najkrótszym czasie.

Przy nasycaniu słupów telegraficznych systemem Rüpinga, dokonywanym dla P. K. P. przez nasycalnie prywatne Polskich Zakładów Impregnacyjnych i Związku Koksowni, należy stosować sposób postępowania wskazany wyżej dla podkładów, z tą odmianą, że materiały surowe a następnie nasycone powinny być przeprowadzone przez rachunek zasobów tego Oddziału Drogowego, w którego okręgu znajduje się nasycalnia prywatna. Oddział ten działa więc jako rachunkozdawca zasobów dla materiałów P. K. P. skierowanych pod jego adresem z miejsc odbioru do nasycalni prywatnej.

Słupy nasycone powinny być zarachowane w wymienionym rachunku zasobów na podstawie wykazu wytworu i rozesłane Dyrekcjom O. K. P. za zaliczeniem Z Nr 9, zaś należności za ich nasycenie wypłacone nasycalniom bezpośrednio przez Dyrekcje O. K. P., przełożone danych Oddziałów.

Przy likwidacji rachunków nasycalni, Dyrekcje te posługują się odpisami umów na nasycanie słupów, które powinny otrzymać od Dyrekcji O. K. P. w Warszawie, która zawiera je z wymienionymi firmami w myśl zarządzenia Ministerstwa Komunikacji z dnia 27.III. r. b. Nr U. Z. IV. 163/28 wspólnie dla wszystkich Dyrekcji O. K. P.

Dyrekcje te przeprowadzają również całkowity rozrachunek z nasycalnią ściśle w gra-

nicach kontygentów umownych słupów przydzielonych do nasycania do danej nasycalni prywatnej w myśl rozdzielnika dołączonego do wymienionego zarządzenia, jak też w razie niewywiązywania się firmy z zobowiązań umownych stosują wobec niej w tych granicach rygory przewidziane w tych umowach. O każdej uskutecznionej wypłacie powinna być zawiadomiona niezzwłocznie Dyrekcja O. K. P. w Warszawie z podaniem ilości nasyconych słupów i wysokości sum wypłaconych za nasycanie.

Nr FR. IV.50/15/36.

330.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 3 lipca 1930 r. w sprawie wpisywania dat na pokwitowaniach kasowych i rachunkowych.

Na skutek zarządzenia Ministerstwa Skarbu z dnia 16 czerwca 1930 r. L. D. VII — 1080/2/30 Ministerstwo Komunikacji poleca dla zapobieżenia ewentualnym nadużyciom, wpisywać daty na pokwitowaniach kasowych i rachunkowych w ten sposób, by miesiąc był zawsze oznaczony pełną właściwą nazwą — a **nie** cyfrą arabską lub rzymską.

Nr II. — 5578/30.

331.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 22 marca 1937 r. Nr 193 w sprawie zaliczania wydatków materiałów dla warsztatów głównych kolei państwowych.

W przepisach ogłoszonych w Dz. Urz. M. K. Nr 51/36. poz. 252, w § 4 na końcu ustępu 8 należy wpisać nowe zdanie:

„i przesyła warsztatom do dnia 5 każdego miesiąca za poprzedni pełny miesiąc obrachunkowy.

Jako miesiąc obrachunkowy należy uważać pełny miesiąc kalendarzowy (tj. czas od 1 do ostatniego każdego miesiąca)".

Ministerstwo Komunikacji przypomina, że wszystkie materiały, pobrane przez warsztaty główne, muszą być im za dany miesiąc (kalendarzowy) zaliczone, przy czym w odniesieniu do materiałów, na które magazyn zasobów nie posiada rachunków lub zaliczeń, obowiązują postanowienia zarządzenia Ministerstwa Komunikacji, ogłoszonego w Dz. Urz. M. K. Nr 9/35, poz. 46 § 3 ust. 8 i 11.

Nr FR. 1-4/46/36.

332.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. Nr 194 w sprawie przekazywania zagranicę należności z tytułu nadpłat przewoźnego i refakcji przez Bank Polski.

Ministerstwo Komunikacji zawiadamia, że Komisja Dewizowa pismem z dnia 10 czerwca 1936 r. Nr 3032/M. W./H. Ł. udzieliła generalnego zezwolenia Dyrekcjom O. K. P. na przekazywanie przez Bank Polski osobom i firmom, mającym siedzibę za granicą, kwot należnych tym osobom i firmom z tytułu nadpłat przewoźnego, zwrotów za niewykorzystane bilety oraz z tytułu refakcji i to tak bezpośrednio pod adresem wspomnianych osób lub firm, jak również pod adresem przedstawicielstw kolei i portów polskich w Pradze, Wiedniu, Budapeszcie i Bukareszcie.

Nr F. R. III. 44/9/1936 r.

333.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. Nr 195 w sprawie przekazywania za granicę zaopatrzeń emerytalnych i rent przez P. K. O.

Ministerstwo Komunikacji zawiadamia, że Komisja Dewizowa pismem z dnia 19 sierpnia 1936 r. Nr 10296/WB/JK udzieliła generalnego zezwolenia Dyrekcjom O. K. P. aż do odwołania — na przekazywanie za granicę za pośrednictwem P. K. O. emerytalnych zaopatrzeń i rent tym emerytom względnie wdowom po pracownikach przedsiębiorstwa P. K. P., którzy posiadają zezwolenie Ministerstwa Komunikacji na stałe mieszkanie za granicą.

Nr F. R. 44/16/1936 r.

334.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. Nr 196 w sprawie ramek kontrolnych do biletów w brzmieniu ujednostajnionym.

Ministerstwo Komunikacji zarządza, by cały zapas ramek kontrolnych do biletów znajdował się w kasie dyrekcyjnej, a częściowo t.j. w miarę zapotrzebowania w kasach stacyjnych i był traktowany w kasie dyrekcyjnej pod względem rejestracji, zapotrzebowania i zaopatrywania nim kas stacyjnych narówni z drukami sprzedażnymi wedle zasad, ustalonych w tymczasowych Przepisach dla Kas dyrekcyjnych.

Sposób postępowania z ramkami w kasach stacyjnych będzie opierał się również na obowiązujących przepisach dla tych kas z następującym odchyleniem:

Kasy stacyjne będą przydzielać kasom biletowym żądaną ilość ramek chwilowo bezpłatnie na podstawie pokwitowań sporządzanych przez kalkę i zaopatrzonych w podpisy kasjerów stacyjnych i kasjerów biletowych. Jeden egzemplarz pokwitowania kasjerzy stacyjni będą oddawać wraz z ramkami kasjerom biletowym, drugi egzemplarz będą zatrzymywać w kasie jako pokrycie wydanych ramek. Rozliczenie między kasą stacyjną, a biletową następować będzie dekadowo, t. j. dnia 10, 20 i ostatniego każdego miesiąca. W powyżej wymienionych dniach kasa stacyjna powinna skasować wydane pokwitowania, a na pozostającą w kasie biletowej ilość ramek plus ilość dodatkowo jej wydaną, o ile kasa biletowa tego zażąda wystawiać nowe pokwitowanie, ewentualnie uzupełniać kasie biletowej ilość ramek do pierwotnej wysokości, pozostawiając w kasie pierwotne pokwitowanie.

Wpływy za sprzedane ramki kasy stacyjne będą zarachowywać w sprawozdaniu z wpływów ubocznych na dz. 2, rozdz. 2 § 15 poz. 3.

Zapotrzebowania na ramki należy przesyłać do Departamentu III Ministerstwa Komunikacji w ustalonych terminach.

Kasy biletowe biur podróży Orbis i Wagons Lits/Cook otrzymywać będą potrzebną ilość ramek kontrolnych bezpośrednio z najbliższych kas stacyjnych, po każdorazowym opłaceniu należności, obliczonych według cen, wyznaczonych dla kas biletowych P. K. P.

Jednocześnie uchyla się jako nieaktualne zarządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 22 czerwca 1936 r. Nr F. D. I. 3/82, ogłoszone w Dz. Urz. M. K. Nr 36, poz. 174.

Nr F. R. III. 34/6 — 1936 r.

335.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 23 marca 1937 r. Nr 197 w sprawie zajęć w drodze egzekucji administracyjnej należności wypłacanych przez Skarb Państwa i Związki Komunalne dostawcom i przedsiębiorcom.

Ministerstwo Komunikacji oznajmia na zasadzie wyjaśnienia Ministerstwa Skarbu, że ze stanowiska prawnego nie zachodzą przeszkody do zajmowania w drodze egzekucji administracyjnej należności, wypłacanych przez Skarb Państwa i związki komunalne dostawcom oraz przedsiębiorcom w trakcie wykonywania przez nich umów o dostawy lub roboty, przepis bowiem § 2 art. 635 Kodeksu Postępowania Cywilnego, zakazujący zajmowania powyższych należności przed ukończeniem dostawy, lub roboty, ma zastosowanie tylko przy egzekucji sądowej, analogiczny zaś przepis art. 192 rosyjskiej ustawy o przedsiębiorstwach robót i dostaw dla Skarbu (T. X. cz. I. Zw. Pr.) uległ zawieszeniu na mocy § 128 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25.VI. 1932 r. o postępowaniu egzekucyjnym władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr 62, poz. 580).

Mając jednakowoż na względzie to, że stosowanie bez żadnych ograniczeń egzekucji na przedmiotowych należnościach, mogłoby w wielu wypadkach opóźnić, a nawet uniemożliwić wykonanie wspomnianych wyżej umów, co niekiedy byłoby połączone ze szkodą dla interesów Skarbu Państwa lub związków komunalnych, — Ministerstwo Skarbu równocześnie zarządziło, aby urzędy skarbowe ograniczały zajmowanie należności, przypadających od Skarbu Państwa i związków komunalnych przedsiębiorcom oraz dostawcom w traktacie wykonywania przez nich robót lub dostaw do wysokości 25% tych należności.

Nr F.R. III. 39/151/34.

336.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 25 marca 1937 r. Nr 198 w sprawie materiałów Dz. XIV wydawanych do użytku.

Ministerstwo Komunikacji przypomina, że materiały nowe działu XIV mianownictwa (Umundurowanie), wydane z zapasu do użytku urzędów, powinny być tamże używane do zupełnego zniszczenia, a następnie przesyłane do kasacji w magazynach zasobów. Przedwczesny odzysk tychże z powrotem do wskazanego działu, jako staroużytecznych, nie może mieć miejsca.

To samo odnosi się również do inwentarzy wycofanych z użytku.

Zarządzenie z dnia 7 stycznia 1932 Nr FR. IV/48/1 unieważnia się.

Nr F. R. IV./50/8.

337.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 25 marca 1937 r. Nr 199 w sprawie cen rejestrowych węgla.

Ministerstwo Komunikacji przypomina, że zasoby węgla mogą być obciążane zasadniczo tylko kosztami nabycia. Wyjątek stanowią ko-

szty przewozu obcymi kolejami, którymi należy obciążać również zasób, o ile nie ma ich ponosić sam dostawca (art. 196 przepisów F. Nr 2).

Wszelkie inne koszty jak: przewóz po liniach własnych, naładunek, wyładunek itp. należy odnosić na przeznaczone na to pozycje budżetowe.

Zarządzenie z dnia 16 grudnia 1925 Nr II/8343 unieważnia się.

Nr F. R. IV./50/9.

338.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 16 kwietnia 1937 r. Nr 200 w sprawie zaległości podatkowych tych płatników, którzy posiadają należności od Skarbu Państwa.

Celem ułatwienia spłaty zaległości podatkowych tym płatnikom, którzy posiadają należności od Skarbu Państwa za wykonane roboty i dostawy dla instytucji państwowych, Ministerstwo Skarbu okólnikiem z dnia 18.VII. 1931 r. Nr D. V. 1399/1 ustanowiło następujący tryb postępowania.

Dla uzyskania decyzji, wstrzymującej egzekucję z tytułu zaległości skarbowych, zainteresowani płatnicy winni zwrócić się do właściwej kasy skarbowej o wydanie wyciągów z właściwych kont ksiąg bierczych tych podatków, względnie innych należności skarbowych, z którymi płatnik zalega.

Kasa skarbowa, wydając wyciąg z konta, winna zaznaczyć w uwadze wyciągu wysokość kar i odsetek za zwłokę ($1^1/_2\%$, 1% lub $^1/_2\%$), daty, od których biegną kary względnie odsetki zwłoki od każdej przypisanej w księdze bierczej zaległości, sumę należnego 10%-wego dodatku i ewentualnie sumę narosłych już kosztów egzekucyjnych.

Otrzymane z kasy skarbowej wyciągi z kont ksiąg bierczych, płatnik składa z podaniem do tej władzy państwowej, dla której wykonał dostawę, prosząc o wydanie zaświadczenia o wysokości należnej mu za dostawę kwoty, oraz o przelanie przez tę władzę z jego należności odpowiedniej kwoty na pokrycie zobowiązań względem Skarbu Państwa, uwidocznionych w złożonych przez niego wyciągach.

Władza państwowa, dla której wykonana została dostawa, wystawia płatnikowi zaświadczenie, w którym winny być wymienione:

a) rodzaj, wysokość i data powstania należności,

b) dział, paragraf i pozycja budżetu, z którego należność ma być asygnowana,

c) oświadczenie władzy asygnującej, że suma zaległości w określonej w zaświadczeniu kwocie zostanie przekazana przez tę władzę na uregulowanie wspomnianych zaległości skarbowych natychmiast po otrzymaniu kredytu.

Urząd skarbowy, z chwilą otrzymania zaświadczenia, zawierającego wszystkie wymienione wyżej dane, obowiązany jest wstrzymać względnie ograniczyć odpowiednio kroki egzekucyjne, zależnie od sumy, która ma być przelana przez władzę asygnującą na pokrycie zaległości skarbowej.

Całkowite zwolnienie z pod zajęcia zasekwestrowanych ruchomości następuje z chwilą przelania przez władze asygnujące należności za dostawy, o ile przelana kwota wystarcza na pokrycie zaległości skarbowej. W przeciwnym razie urząd skarbowy winien zwolnić z pod sekwestru tylko część zajętych ruchomości, zależnie od stopnia zabezpieczenia pretensji Skarbu.

W końcu Ministerstwo Skarbu przypomina, że kary za zwłokę od zaległości skarbowej, stosownie do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 24 grudnia 1925 r. L. D. P. O. 8085/I i z dnia 6 marca 1926 r. L. D. P. O. 1332/I. w wypadku przedłożenia przez dostawcę zaświadczenia o posiadaniu należności od Skarbu Państwa, oblicza się do dnia powstania prawa płatnika do otrzymania należności za dostawę, o ile data tego prawa została uwidoczniona w wydanym przez instytucję zaświadczeniu; w przeciwnym zaś razie kary za zwłokę oblicza się do dnia wystawienia wspomnianego zaświadczenia.

Ministerstwo Komunikacji uchyla wobec powyższego, jako nieaktualny okólnik Nr II. 3/5795/3 z dnia 23 lipca 1931 r.

Nr F. R. II. 17/36/37.

339.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 16 kwietnia 1937 r. Nr 201 w sprawie świadectw przemysłowych elektrowni kolejowych.

Ministerstwo Skarbu rozporządzeniem z dnia 20 maja 1930 r. Nr D. V, 9355/4/29 zezwoliło na podstawie art. 39 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr 76/34, poz. 716) elektrowniom kolejowym dostarczającym ubocznie prądu prywatnym abonentom, na wykupywanie świadectw przemysłowych, których wysokość uzależnioną będzie od ilości robotników obliczonej w sposób następujący:

Ogólną ilość robotników zatrudnionych w całej elektrowni należy pomnożyć przez stosunek, jaki zachodzi między ilością prądu dostar-

czoną prywatnym odbiorcom, a ilością prądu wogóle wyprodukowaną i dopiero według ustalonej w ten sposób ilości robotników, elektrownie winny wykupić właściwe świadectwo przemysłowe, zgodnie z przepisami rozdziału XIX części II lit. C. załącznika do artykułu 23 wyżej wymienionej ustawy. Zarazem Ministerstwo Skarbu zwróciło uwagę, że wszelkie ułamki powstałe z mnożenia, o którym wyżej mowa, będą zaokrąglane do jedności in plus.

Z ulg powyższych będą mogły korzystać elektrownie kolejowe, które maximum 50% wyprodukowanego prądu odstępują prywatnym odbiorcom; w razie przekroczenia tej ilości winny one zaopatrzyć się w świadectwa przemysłowe III kat., zgodnie z rozdziałem XVI części II lit. C. załącznika do art. 23 ustawy o państwowym podatku przemysłowym.

Wzmiankowana ulga ma zastosowanie poczynając od dnia 1 stycznia 1930 r.

Min. Kom. uchyla jednocześnie jako nieaktualny okólnik z dn. 30 maja 1930 r. Nr II, 3/4709/30.

Nr F. R. II. 17/35/37.

SPROSTOWANIE.

W tymczasowych przepisach o organizacji kierownictw budowy lotnisk (Załącznik do Zarządzenia Ministerstwa Komunikacji z 10 października 1936 r.), ogłoszonych w Dz. U. M. K. Nr 33, poz. 270, — w § 10 ust. (4) w pierwszym wierszu od góry zamiast „2.000 zł" — powinno być — „20.000 zł".

Sprostowanie.

W Zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 10 lipca 1937 r. w sprawie uzupełnienia Przepisów Nr R. 10 ogłoszonym w Dz. U. M. K. Nr 30 z 1937 r. poz. 229 w drugim wierszu od dołu zamiast nazwy „Naczelnik Centralnego Biura Odbiorców P. K. P.", powinno być: „Naczelnik Centralnego Biura Odbiorów P. K. P.".

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój Nr 78, tel. 552.00, wewn. 127.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p. tel. 8.26.28. Konto czekowe PKO. Nr 40.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 93220. 16.IX.37. 8400.